

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11950/2024
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Вучинић, адвокат из ..., против тужених „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Миломир Тирић, адвокат из ..., и „Вребалов аграр“ д.о.о. Нови Бечеј, чији је пуномоћник Живана Драпшин, адвокат из ..., ради раскида уговора и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3025/22 од 07.12.2023. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3025/22 од 07.12.2023. године, као изузетно дозвољеној, у делу става првог изреке којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1790/2016 од 08.11.2021. године у ставовима другом и четвртом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3025/22 од 07.12.2023. године, у делу става првог изреке којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1790/2016 од 08.11.2021. године у ставовима другом и четвртом изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1790/2016 од 08.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован захтев да се раскине уговор о финансијском лизингу закључен 18.02.2016. године између тужиоца као примаоца лизинга и „Sogelese Srbija“ д.о.о. Нови Београд, правног претходника туженог „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд, као даваоца лизинга, ради давања под лизинг комбајна тип Claas mega 350 са хедером од 6м и колицима, година производње 2005. Ставом другим изреке, обавезан је тужени „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд да тужиоцу исплати 2.997.000,00 динара, са законском затезном каматом од 19.02.2016. године до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени и „Вребалов аграр“ д.о.о. Нови Бечеј да тужиоцу на име наканде материјалне штете исплати 13.717.060,00 динара, са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд да тужиоцу на име наканде трошкова парничног поступка исплати 438.300,00 динара. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом „Вребалов аграр“ д.о.о. Нови Бечеј на име наканде трошкова парничног поступка исплати 487.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3025/22 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у ставовима трећем и петом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену, у делу става првог изреке којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и четвртом изреке, тужени „ОТР leasing Srbija“ д.о.о. Београд је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11....10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, у побијаном делу, након оцене да је уговор о финансијском лизингу од 18.02.2016. године раскинут од стране даваоца лизинга, јер тужилац није платио ни прву рату лизинг наканде и оцене да су противне принудним прописима одредбе Општих услова пословања даваоца лизинга којима је предвиђено да се примаоцу лизинга у случају раскида уговора о лизингу не враћа износ који је дао на уме учешћа, применом члана 132. став 2. Закона облигационим односима обавезан је тужени - давалац лизинга да тужиоцу врати износ који му је тужилац уплатио на име учешћа, са законском затезном каматом од дана уплате учешћа до исплате.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука донета у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је применом члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.11.2016. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 2.997.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, те како се ревизијом побија и одлука о трошковима парничног поступка, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП, па је применом члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**